

2) Η έννοια της απορρίψεως που περιέχει το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 76/464 πρέπει να ερμηνευθεί έτσι ώστε να υπάγεται σ' αυτήν η εκπομπή ρυπογόνων ατμών που πρώτα υγροποιούνται σε γήπεδα και στέγες και στη συνέχεια φθάνουν σε επιφανειακά ύδατα μέσω αγωγού ομβρίων υδάτων. Εν προκειμένω, δεν έχει σημασία αν ο σχετικός αγωγός ανήκει στη συγκεκριμένη εγκατάσταση ή σε τρίτον.

(¹) ΕΕ C 252 της 16.8.1997.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 29ης Σεπτεμβρίου 1999

στην υπόθεση C-232/97 (αίτηση του *Nederlandse Raad van State* για την έκδοση προδικαστικής απόφασης):
L. Nederhoff & Zn. κατά Dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Rijnland (¹)

(«Περιβάλλον — Οδηγίες 76/464/ΕΟΚ, 76/769/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ — Έννοια της απορρίψεως — Δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει αυστηρότερα μέτρα από εκείνα που προβλέπει η οδηγία 76/464/ΕΟΚ — Συνέπειες της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ επί ενός τέτοιου μέτρου»)

(1999/C 366/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-232/97, με αντικείμενο αίτηση του *Nederlandse Raad van State* (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ *L. Nederhoff & Zn.* και *Dijkgraaf en hoogheemraden van het Hoogheemraadschap Rijnland*, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των οδηγιών 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 138), 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/004, σ. 178), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 365, σ. 1), και 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικινδύνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464 (ΕΕ L 181, σ. 16), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. J. G. Karpteyn, πρόεδρο

τμήματος, G. Hirsch (εισηγητή) και R. Schintgen, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Saggio, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 1999 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η έννοια της απορρίψεως που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 76/464/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 4ης Μαΐου 1976, περί ρυπάνσεως που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες που εκχέονται στο υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας, πρέπει να ερμηνευθεί έτσι ώστε να μην περιλαμβάνει τη ρύπανση που προέρχεται από σημαντικές πηγές, συμπεριλαμβανομένων των πολλαπλών και διάχυτων πηγών, κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικινδύνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464.

2) Η έννοια σημαντικές πηγές (...) συμπεριλαμβανομένων πολλαπλών και διάχυτων πηγών που περιέχεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/280 πρέπει να ερμηνευθεί έτσι ώστε να μην υπάγεται σ' αυτήν η εκροή κρεοσώτου από ξύλινους πασσάλους που έχουν τοποθετηθεί εντός επιφανειακών υδάτων, όταν η ρύπανση που προκαλείται από την ουσία αυτή μπορεί να καταλογιστεί σε πρόσωπο.

3) Η έννοια της απορρίψεως που περιέχεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 76/464 πρέπει να ερμηνευθεί έτσι ώστε να περιλαμβάνει την εκ εκ μέρους ενός προσώπου τοποθέτηση σε επιφανειακά ύδατα ξύλινων πασσάλων που έχουν τύχει κατεργασίας με κρεόσωτο.

4) Η οδηγία 76/464 επιτρέπει στα κράτη μέλη να εξαρτούν τη χορήγηση άδειας απορρίψεως από μη προβλεπόμενες στην οδηγία αυτή πρόσθετες επιταγές, προκειμένου να προστατεύσουν το υδάτινο περιβάλλον της Κοινότητας από τη ρύπανση που προκαλείται από ορισμένες επικίνδυνες ουσίες. Η υποχρέωση αναζητήσεως ή επιλογής εναλλακτικών λύσεων που θα επιβαρύνουν λιγότερο το περιβάλλον συνιστά τέτοια επιταγή, ακόμη και αν έχει ως αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατη ή όλως κατ' εξαίρεση δυνατή η χορήγηση άδειας.

5) Οι περιοριστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται για τη χρήση κρεοσώτου στο σημείο 32 του παραρτήματος I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικινδύνων ουσιών και παρασκευασμάτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 94/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, δεν απαγορεύουν σε αρχή κράτους μέλους, όταν εξετάζει αιτήσεις άδειας για την τοποθέτηση από επαγγελματίες χρήστες εντός επιφανειακών υδάτων ξύλου που έχει τύχει κατεργασίας με την ουσία αυτή, να θέτει τέτοια κριτήρια εκτιμήσεως ώστε η χρήση κρεοσώτου να είναι αδύνατη ή όλως κατ' εξαίρεση δυνατή.

(¹) ΕΕ C 252 της 16.8.1997.